

David de Laurens

FITXA TÈCNICA

Nòm: David de Laurens
Edat: 18 anys
Lloc de l'equip: Ala-pivot
Número: 6
Club anterior: Granollers

Arribem a l'Institut, són la una del migdia, la sortida està plena de gent que té gana (Fan més soroll els estòmags, que el xivarri de la gent) Prop de la porta, divisem el nostre objectiu. No ens costa gaire, perquè el seu cos alt i gros es fa veure d'un troç lluny.

Està envoltat de companys de curs, que parlen preocupats dels exàmens de selectivitat. Ell és un noi més...

David, realment tens temps d'entrenar, jugar, estudiar i disfrutar?

No, sóc conscient de les meves privacions. El fet de prendre't un esport en serio comporta moltes responsabilitats i sobre tot dedicació. Si això hi afegim els estudis i més aquest any que faig COU i que tinc una Selectivitat al davant... De totes maneres, intento treure alguna hora per sortir amb companys.

Si no es fes així, penso que em cremaria massa depressa, malgrat tot m'omple i estic satisfet del meu esforç.

Pensem que poder entrenar i jugar o si més no assegurar's al banc del primer equip és un pas important per tot jugador de cantera. Però volem saber si tot és tant bonic com sembla. (En David ha compres perfectament l'insinuació i no es fa pregar per donar detalls)...

Realment tenir l'oportunitat de estar en un primer equip és un privilegi, però com vosaltres heu dit tot té la seva part fotuda. Quant et trobes en dos equips de diferent categoria, en el meu cas "Juniors i 1er. Equip" estas una mica entre l'espasa i la paret, has d'anar molt en compte, per no despertar cap mena de gelosia o recel, que pugui portar un mal ambient dins l'equip que a fi de comptes és el teu, i pel que, de moment has de lluitar.

Per altre banda, l'entrenador de primera no confia massa en nosaltres ni en les nostres possibilitats. És massa conservador i no dona oportunitats. En d'altres equips on també hi juguen juniors, els entrenadors els hi donen un punt de confiança, això també els fa sentir més segurs a l'hora de jugar, malgrat siguin cinc minuts...

Ens dius que els entrenadors a l'hora de jugar és a dir a la pràctica, confien poc amb la cantera; Pensem que el fet de tenir oportunitats d'adquirir americans tampoc afavoreix la gent nova que puja de sota i que tantmateix es tenen poques possibilitats d'arribar al primer equip.

De tota manera això sembla que no preocupi massa i no veiem cap queixa per part de ningú...

Hi ha moltes coses que preocupen a la cantera, però tantmateix ens trobem força impotents a l'hora de combatre el problema. Tots saben que els americans limiten les

oportunitats d'alçament nostre, però per altre banda et fa lluitar més per aconseguir un lloc.

L'infraestructura no està ben muntada de cara al futur, no té recolçament. Mira només el moment actual, tant a nivell d'americans, com en d'altres problemes com són les peles. Amb tot això el primer equip perjudica la cantera.

La conversa està prenent un caire molt seriós, però sabem que en David té unes ganes immenses d'explicar-nos com ha anat la classificació enguany i els nous projectes de futur. Així doncs sols ens cal dir-li: com va la moral de cara al Campionat d'Espanya de Junior Preferent? (I ja tenim el David amb cara de satisfacció).

Els Juniors enguany hem quedat tercers a la lliga darrera del Juventud i el Barça. Ara anirem a Saragossa on el dia 5 juguem amb l'Estudiantes a les Fases del Campionat. Si aconseguim el triomf, anirem a Calpe on es disputarà la final entre els 8 millors equips d'Espanya. Penso que tots tenim bon nivell i que la cosa serà molt emocionant.

Els Juniors aneu molt forts, però, entre vosaltres i el Juvenil, hi ha un buit, a quines raons ho atribuiríeu?

Com ja us he dit abans, el Club mira el moment actual, i penso que en aquest moment dins els equips inferiors som prou importants, com perquè el Club es preocupi de nosaltres (dins les seves bones intencions). Això fa que com sempre es perjudiqui al que va darrera.

Més endavant ja es trobaran aquest avisme tant palpable.

Canviant una mica de tema, tu potser fins i tot com espectador, com entens una mica què t'ha semblat el nou sistema de lliga, i si el veus factible de cara al futur.

Per mi ha estat un èxit total, els camps tenen molta més expectació i això no cal dir que afavoreix el nivell econòmic, i sobretot l'espectacle.

A més a més penso que dona més oportunitats als equips joves. Esperem que de cara al futur la cosa segueixi tant animada com fins ara.

Aquestes últimes paraules d'en David les recolzem, esperant que a més a més el Club i els aficionats tinguin en compte aquesta cantera, que ha demostrat tenir força i moral.

Darrera el 85, poden passar moltes coses. M'agradaria quedar-me a Granollers però ho hi ha res segur.

Penso que quant un jugador és jove l'interessa fer contractes d'un any, això afavoreix la seva estimulació de cara a superar-se. Però quant ets veterà és més factible fer contractes llargs, de dos o tres anys.

Ens acabem el tallat que tots ja tenim fred, i aprofitem el silenci de la pauta per, a fer sentir la paraula diners; En Chichi, no sembla massa afectat i ens respon amb tota naturalitat...

Les peles és un tema que ens preocupa a tots. Podriem dir que el Cacaolat, és un club modest o els diners, no són masius (ens ensenya les seves Bambes, per dir-nos que les ha portat tota la temporada per entrenar, i jugar, quant un jugador normal gasta dos o tres parells de bambes en tot una temporada).

Respecta als sous, us diré que estan en relació, a si ets titular, al rendiment, etc.

Per acabar li fem l'última pregunta, que suposem a tots els interesats en aquest esport, els deu interessar. Com veus la cantera?

No sé massa els resultats que s'han donat aquest any en els equips de categories inferiors, el que si us puc dir, és que veig un gran buit entre els Juniors, que com tots sabem estan molt forts, i els Juvenils que els precedeixen, penso que això es notarà en no massa llarg termini de temps. A nivell femení hi ha un juvenil que va fort, i un senior que crec que baixa de categoria, van força malament.

Però se que tots lluiten amb ganes de superar-se i de arribar el més lluny possible dintre d'aquest camp esportiu.

L'estona ens ha passat molt depressa i sentim molt tenir que acomiadar-nos del qui ha estat molta estona el nostre company de tarda. Esperem que en Chichi, segueixi oferint-nos com fins ara un bàsquet amb molta professionalitat i tècnica. I que darrera el '85 hi hagi un Granollers.

